

Hideg Antal

MEGTELNI A SZABADESÉSSSEL

Kinek nincs igaz gondja,
mert sorsát se maga rontja,
nem is álmodik,
és ha ráomlik
ez a vásáros város,
kivel mint csillaggal páros,
lőn szél-szórt salak -
álljatok falak!

Fúnék én ellenkürtöt,
de nincsen, és el is üztök:
hallgatásotok
bennem is mocsok,
s ha már nincs nevezhető,
csak a látszat, veszejthető
gyalázat vagyok, -
falak! - álljatok?

Tetőzve hajjal, éggel,
megtelni szabadeséssel,
de nem elmúlni,
csak hullni, hullni...
s tudom: eljutok oda,
ahol a célnak van oka,
ahol fog vacog,
ahol most vagyok.